

9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2018

+ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος.

Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Ἦχος πλ. β΄. Ἐωθινὸν δ΄.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνίων, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαίτερά φυλλάδι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. β΄. Βου

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν ε ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο μεν ος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο μεν ος εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.
Ἦχος Δι-θ

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα σου
και οι φυ λασ σο ντες α πε νε κρω θη σαν και ι στα το Μα
ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου σω μα
ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του υ πην τη
σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ο α να στας εκ
των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι οι

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Δι-θ

Τ ων δι και αι ων Θε ο πα το ρων σϛ Κυ υ ρι ε
την μνη μην ε ε ορ τα α ζον τες δι αυ των σε δυ σω
πϛ ϛ μεν σω σον τας ψυ χα α ας η μων

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Δι-θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε πα
ση τη οικου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν ο η
λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ
σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι ι ι αν και κα

ταρ γη σαστον θανατον ε δω ρη σατο η μιν ζω ην την
αι ω νι ι ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ Δι-Ϸ

Του τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυρω με
νου η Μα ρι α ε βο α προς τας κε κρου μμε νας α πο
στολας ε ξε ε ελ θε τε οι του αμπε λω νοςερ γα
ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα σε ως λο γον α νε
στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω κοσμων με γα ε λε ε ος

Δόξα.

Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η Μα
γδα λη νη και εκ λαι ε βο ω σα και κη που ρον
σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρου ψας την
αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον ε πι θρο νου Χε
ρου βι μοι γαρ του ου ου τον φυ λασ σοντες α πο του φο ο

βου α πε νε κρωθησαν ἠ τον Κυ ρι ον μου δο τε μοι η
συν ε μοι κραυγα σα τε ο εν νε κροις και τες νε κρο δς α
να στη σας δο ξα α σοι οι

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος Πα ρ

Τ ε χθει σα πα ρα δο ο ξωστειρω τι κων εξ ω δι ι
νων παρ θε νι κων εκ λα γο ο νων ε κυ υ η σας υ περ
φυ σιν ω ραι ος φα νει σα γαρ βλα στος ε ξην θη σας τω
κο σμω την ζωην δι α τς το αι δυ να α μεις των ου
ρα νων βο ω ω σι σοι θε ο το κε δο ο ξα τη νυν
προ ο δω σα σε μνη δο ο ξα τη παρ θε νι α σα δο ξα
τη κυ ο φο ρια σα μονη πα να α χραν τε

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι - θ

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν τω
λι ι θω ε πε κει το ως βα σι λε α υ πνου ου ου
ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρισ τον και τους εχ θρους αυ
του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη ο Κυ ρι ι

ο ος

Δόξα.

Προ ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και ερ
μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α θα α να
τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος εν τω τα
α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας α νε ε ε
στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο της του κο σμου
εις σωτη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η μων φω τι σας τους εν
σκο τει

Και νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος Κε ρ

Τα ου ρα νι α παν τα νυν ε πα γα λλον ται των αν
θρω πων το γε νος συν ε ορ τα ζει αυ τοις και οι Προ
φη ται μυ στι κω ως συν ευ φραι νον ται ην γαρ προ ει δον τυ
πι κως εν ταις αρ χαι αις γεναι αις βα τον και στα α μνον και
ρα βδον νε φε λην πυ λην και θρο ο νον και με γα ο ο
ρος γεν να ται ση με ε ρον

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣η̣ Κε ϝ

Ευλογητος εἰ εἰ Κυριε ²² διδαξο ο ο
ον με τα α α α δικαιωματα α α α σθ ⁹

Των αγγελων οδηγη η ημος ²² κατεπλαγη ο
ρωων σε ²² εν νε εκροι οισ λογισθε ε ε εντα ⁹

τα θανατα δε σω ω ωτερ ²² την ισχυκα θελοο
ον τα ²² και συν ε ε αυτω ω τον Αδαμ ε γει

ρα ντα ⁹ και εξαδπαντας ελευθερωω
σαν τα ⁹

Ευλογητος εἰ εἰ Κυριε ²² διδαξο ο ο
ον με τα α α α δικαιωματα α α α σθ ⁹

Τι τα μυρα συμπαθως τοις δακρυσι ²² ω ωμα α
θη τριαι κιο να α α α τε ⁹ ο αστραπτων εν

τω τα φω Ααγγελος ²² προσε φθε εγγε ε το ταις μυ
ρο φο ο ο ο ροις ⁹ ι δε τε ε υ μεις τον ταα φον

και ησθη τε ⁹ ο σωτηρ γαρ ε ξα νε ε ε

στη τῆ μνη η μα τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v' 22} δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Λι ι α αν πρω ἰ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον^{v' 22}

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γῶ ῶ ῶ σαι^{u q} αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε^{v' 22}

θη νῶ ο ο και ρο ος πε επαυ ται μη κλαι ε

τε^{u q} την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v' 22} δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θῶ ῶ ῶ σαι^{v' 22} προς το μνη η μα σθ Σω ω ω

τε^{u q} ρε νη χῶ το αγ γε ε ε λῶ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε νῶ^{v' 22} τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ν τα

λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τῆ μνη η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι

Π ρο σκυ νῆ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τῆ τῆ Υι

ο ο ο ον τε και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα φι μι κρα ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τῆς αι ω ω ω

ω να ας τω ναι ω ω νων α μην

Ζ ω ο δο την τε κῆ ρ ρ σα τον Α δα μι α μα ρ

τι ι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Πα ρ θε ε ε ε νε

χα ρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε ε σ χες ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

ταυ την δε ο εκ σῆ σα ρ κω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος ^υ₉

A λλη λ8 ι α A λλη λ8 8 ι α ^υ₂₂ A λλη λ8

ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉

Τò τρίτον.

A λλη λ8 ι α A λλη λ8 8 ι α ^υ₂₂ A λλη λ8

ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ος ^υ₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

ᾠτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^{Δι-θ}

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε

Λο ο γε οι κτειρον με ι να ζω σοι ^θ

E λε η σον η μας τους ε ξου θε νη με νους κα

ταρ τι ζων ευ χρηστα σκευ η σου Λο γε ^θ

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^Χ ω ναστων αι ω

νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευμα τι παν σω στι κη αι τι α ^Δ ει τι

νι του το κατ α ξι αν πνευσει τα χει ε ξαι αι ρει

των της γης πτε ροι αυ ξειτατ τει α νω ^Θ

Ἀντίφωνον Β΄.

E ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις ημων α

ντι σχειν η δυ υ να το εχ θρου παλαισμα οι νι κωντες

γαρ εν θεν υ ψουνται ^Θ

T οισ ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη

ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελλω των εχ θρων ρυ σθη

η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων ^Θ

Δ ^Χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευμα

τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^Χ ω ναστων αι ω

νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευμα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ^Δ ευ δο

κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι σου ρ

γον γαρ τω Πατρι εστι και Λογω^ε

Ἀντίφωνον Γ'.

Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον εχ θροις φο βε ροι
και πα σι θαυμα στι κοι α νω γαρ ο ρω σιν^ε

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των ο των δι και ων
κλη ρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τε ρου κ εκ τει νει^ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι^ε και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω
νων α μην^ε

Α γι ω Πνευ μα τι το κρα τος ε πι παν των ο πε ρ
αι α νω στρα τη γι αι προ σκυ νου ου ου σι συν πα σι πνο
η των κα τω^ε

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και ελ
θε εις το σωσαι ημας^ε

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και ελ

θε εἰς το σωσαι ημας ^ε

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κυριε εξεγειρον την δυναστηαν σου και ελ

θε εἰς το σωσαι ημα ^α ας ^Δ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Παα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αι νε σα α τω πνο η η η ^ε πα σα τον Κυ ρι

χ ο ο ον ^Δ

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Χ Δ

Ε —————
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λειποντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λογοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισση σε με η μητηρ μθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη
λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ θ

Ιδθ γ γ γ γ γ γ γα αρ α λη η η η θει
αν η η η γα πη η σα ασ τα α δη λα και αι

τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι α ας
σα ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α α ας μοι οι οι
οι οι

Ὁ α' χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σομαι
πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφροσυ
νηνα γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να

Α πο ζρεψον το προσω πον σα α πο των α μαρ
τι ων μδ και πα σαςτας α νο μι ας μδ ε ξα λειψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος
και πνευμα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κατοις μδ

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ σα και το
Πνευμα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μδ

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σωτη ρι ου

σθ^Δ και πνευματι η γε μο νι κω στη ριξον με^θ

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σθ^Δ και α σε βεις

ε πι σε ε πιστρεψασι^θ

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος^Δ ο Θε ος της

σωτη ρι ι ας μα α γα λ ι α σε ται η γλωσσα μα την δι

και ο συνηνσθ^θ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις^Δ και το στο

μα μα α να γ γε λει την αι νεσινσθ^θ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν^Δ ο

λο καν τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις^θ

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον^Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος^Δ ουκ ε ξου δε νω σει^θ

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ^Δ

Το τε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συνησα
να φοραν και ο λοκαυτωματα

Το τε ανοισσιν επι το θυσι αστηριον σα
μο οσ χος και ελεησον με ο Θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταιστων Αποστολων πρεσβειαις ελεημον
εξαλειψον τα πληθη των εμων εκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων
Αμην Ταισ της Θεοτοκοκ πρεσβειαις ελεημον
εξαλειψον τα πληθη των εμων εκληματων

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρισμῶν σου

εξαλειψον το ανομημα μθ

Αναστας ο Ιησους απο του τα φκαθως προ
ειπεν εδωκεν ημιν την αιωνιον ζωην και
μεγα ελεοοος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος , [ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς (8 Σεπτ.) ἄνευ εἰρμῶν] καὶ ὁ
τῶν θεοπατόρων.

Ὡιδῆ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνησι, τὸν διώκτην
Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα
ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας,
εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ
πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοὶ ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ
Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον
ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ
ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν
κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

[Τῆς ἑορτῆς. Ποίημα τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι, τὴν ἐξ ἀκάρπου
σήμερον, ἐπιδημήσασαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν, ἀειπάρθενον
Κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν. (δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἢ τῆς ἀρχαίας
πρόξενος, μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάντες
ἐπαξίως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῆς ζωῆς, τίκεται σήμερον γέφυρα, δι' ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν
τῆς καταπτώσεως, τῆς εἰς Αἴδου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν
ζωοδότην, ὕμνοις δοξάζουσιν.]

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἢ ἀκροστιχίς· Τοὺς σοὺς γονεῖς,

Πάναγνε, μέλπῳ προφρόνως.

Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν λαμπάδα τὴν τὸν νοητόν, ἥλιον ἀστράψασαν, σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἀρετῆς λαμπρότησι, διαπρέποντες ἐκτεκεῖν ἠξιώθησαν, Ἄννα ἢ θεόφρων, καὶ Ἰωακείμ ὁ παναοίδιμος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὀλοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεόν, ὄντως ὁ θεόληπτος, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἢ ἔνθεος, ἀκλινῶς προσέχοντες, τὴν πανάχραντον Θεοτόκον ἐκύησαν, τὴν ὑπερκειμένην, κτίσεως ἀπάσης ἀγιότητι.

Δόξα.

Ὑπερτέραν ἔχοντες ζωὴν, βίου τε λαμπρότητα, πάντων ὁμοῦ γεννητόρων γεγόνατε, γηγενῶν ὑπέρτεροι, τὴν ἀκήρατον Παρθένον ὡς γεννήσαντες, καὶ Θεοῦ πατέρες, ὄντως διὰ ταύτης χρηματίσαντες.

Καὶ νῦν.

Σωτηρίας πάσης ἀρχηγοί, ὁ μακαριώτατος, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἢ ἔνδοξος, τὴν ἀγνὴν καὶ ἄμωμον, καὶ πανάχραντον Θεοτόκον ἐγέννησαν, τῆς θεοσεβείας, ταύτην εἰληφότες τὴν ἀντίδοσιν.

ᾠδὴ γ´. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β´. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἢ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνέιχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δείλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἢ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνη, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπαρθένος.

[Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος β´. Στερεώσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκύησαν

σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ Θεὸν ἡμῶν. (δὶς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ στείρας προήγαγε τὴν Παρθένον· ἦν εἰσδῦναι κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον, τὴν βότρυν κυήσασαν ζωηφόρον, ὡς Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων καὶ βοήθειαν.]

Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος β΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στειρεύουσα καὶ παίδων ἀπορουμένη, καὶ δάκρυσι τὸν Κτίστην ἐκδυσωποῦσα, τὴν μόνην ἠξιώθης εὐλογημένην, τεκεῖν θεόληπτε, Ἄννα κραυγάζουσα· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ σύνοικον πλουτήσας τὴν θείαν χάριν, Ἰωακείμ ὁ θεῖος καὶ θεηγόρος, τὴν πρόξενον ἀνθρώποις τῆς σωτηρίας, τεκεῖν ἠξίωται, πρὸς ἣν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου Δέσποινα.

Δόξα.

Ὑμνήσωμεν τὴν πάνσεπτον ξυνωρίδα, δι' ἧς ἡμῖν ἐξέλαμψεν ἡ Παρθένος, ἡ πάντων ποιημάτων ἀγιωτέρα· Θεὸν γὰρ τέτοκε, πρὸς ὃν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν.

Στειρώσεως τὸ ὄνειδος ἐκφυγοῦσα, γεγέννηκεν ἡ Ἄννα τὴν Θεοτόκον, τὸ ὄνειδος τῆς Εὐας νῦν παραδόξως, ἐξαφανίζουσιν, πρὸς ἣν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου Δέσποινα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Μόνον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσιν· ἐν Θεῷ γὰρ ἀξίως χάριν ἐφεύραντο, καὶ ἐγέννησαν καρπὸν τὸν θεοδόχον ναόν, τὴν

Παρθένον καὶ ἀγνήν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν μόνην εὐλογημένην, πρεσβεύουσαν ἀεννάως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτήρ, * ἀνάστασις καὶ ζωὴ, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντα ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφρα, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, * δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ Σύναξις τῶν Δικαίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

Στίχ. Ἰωακείμ, τέρφθητι σὺν τῇ Συζύγῳ,
Τεκόντες ἀμφω ψυχικὴν τέρψιν κτίσει.

Ἡ δ' ἐνάτη τοκέων Θεομήτορος εὖρε σύναξιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Σεβηριανός, λίθον παρὰ τοὺς πόδας φέρων καὶ ἐπὶ τοῦ τείχους εἰς τὸν ἀέρα κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Σεβηριανὸς κἂν λίθων ἀλγῆ βάρει,
Χαίρει κρεμασθεὶς, ὡς ἀποσπῶν γῆς πόδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ τοῦ πρὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ ἀσκήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Χαρίτων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πολλὴ χάρις σοι, χριστομάρτυς Χαρίτων,

Χριστοῦ χάριν τράχηλον ἐκκεκομμένῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Τρίτης Συνόδου τῶν ἁγίων διακοσίων θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ ἐν Ἐφέσῳ συναχθέντων καὶ τὸν δυσσεβῆ Νεστόριον καθελόντων.

Στίχ. Ἄνθρωπον ἀπλοῦν οὐ Θεάνθρωπον Λόγον,
Ὁ Νεστόριος Χριστὸν ἐρρέτω λέγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Κίαραν, τοῦ ἐν Ἰρλανδία ἀσκήσαντος.

Στίχ. Κίαραν ὀφθεις τοῦ θείου φωτὸς οἶκος,
Τοῦ φωτὸς Χριστοῦ ἔπλησεν Ἰρλανδίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀουδομάρου ἢ Ὁμέρ, Ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ Τερουάνης καὶ Βουλώνης ἐν Γαλλία.

Στίχ. Μοναχοῦ εἰκὼν ἀρίστη ἀνεδείχθης,
Ὡσπερ καὶ ποιμὴν, Ὁμέρ, τῆς Τερουάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Βολοκολάμσκ.

Στίχ. Νέος Ἰωσήφ σιτοδότης Ρωσίας,
Ὡφθη ὁ Πατὴρ τῆς Βολοκολάμσκ Μάνδρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ τῆς Ὀπότσκα.

Στίχ. Θεοπάτορος, Ἰωακείμ, κλῆσιν ἔχων,
Ὀπότσκα ἀββᾶ, κοινὸν καὶ κλῆρον ἔχεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, Ἀρχιεπισκόπου Τσερνιγκώφ.

Στίχ. Ἐκ γῆς τὸ σκῆνός σου Θεοῦ δόσις, Πάτερ,
Τῷ Τσερνιγκώφ δέδεικται χάριν ἐκβλύζον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χρυσοστόμου τοῦ νέου, ἐπισκόπου Σμύρνης, μαρτυρήσαντος αὐτόθι ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, ἐν ἔτει ,α/Θκβ´ (1922). Ἔτι δὲ καὶ μνήμη τῶν ἐν Μικρασία καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ μαρτυρησάντων ἁγίων ἱεραρχῶν· Γρηγορίου ἐπισκόπου Κυδωνιῶν, Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μοσχονησίων, Προκοπίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ Εὐθυμίου ἐπισκόπου Ζήλων, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ τελειωθέντων ἱερέων, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ καὶ τοῦ πιστοῦ καὶ ὀρθοδόξου λαοῦ θυμάτων, «ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης» ἐκείνης.

Στίχ. Τιθεὶς ψυχὴν Χρυσόστομος ὁμοῦ συμμύσταις,

λαοῦ καὶ στρατοῦ τε ἀπαρχὴ προσηνέχθη.

Πρωτομάρτυς Χρυσόστομος ἀποφράδι ἐτύθη,
συνάθλων πληθὺς ἐπομένης τῷ πότμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀναριθμῆτων
νεομαρτύρων, ἀγνώστων καὶ ἀφανῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ
παιδίων, ἀποκαρτερησάντων ἐν τῷ Παμμικρασιατικῷ διωγμῷ.

Στίχ. Νέοι Μάρτυρες ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας,
ᾠφθησαν πλῆθος ἐκ χειρῶν τέκνων Ἄγαρ.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν ποιούμεθα τῶν θαυμασίων ἔργων καὶ
σημείων τῆς θαυματουργοῦ τῆς Ἐλεούσης Θεοτόκου Εἰκόνας,
τῆς Ἐπονομαζομένης Κυκκωτίσης.

Στίχ. Ἐλεεῖς πάντας Κυκκώτισσα Παρθένε,
Τοὺς πιστῶς σπεύδοντας σὴ Χάριτι θείᾳ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου καὶ
ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ασ ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ σαν τι
την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μα σι
κρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα ψας τω α
ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε ω
η μων ο τι δε δο ξασται

ᾠδὴ γ'

Ἦχος πλ. Νη

Ρ αβδος εις τυυπον τριμστηριου παραλαμ
 βα νεεται τω βλαστω γαρ προκρινει τον ιε
 ρεεα τη στειρευουση δε πρωην εκκλησια
 νυν ε ξηνθη η σε ξυλον Σταυρου εις κρατος και στερεω
 ωμα

ᾠδὴ δ'

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε ισακη η κοα Κυριε της οικονομιας
 σατομστηριον κατενοησατα εργασα και ε
 δοξα σα στηνθεοτητα

ᾠδὴ ε'

Ἦχος πλ. Νη

Ω τρισμα καρι ιζον ξυυλον ενωετα
 ααθη Χρισος ο βασιλευς και Κυριος διου
 πεπτωκεν ο ξυλωαπατηησας το εν σοι δελε
 ασθεις θεωτωπροσπαγε εντισαρκι τω παρε
 χον τι την ειρηνην ταις ψυχαις ηημων

ὠδὴ ς'

Nοτιουθηροος ενσπλαααγχνοις παλα
 μας Ιωναςτανροειδωσδιεκπεταασας
 τοσωτηριον πααθοςπροδιετυυπασα
 φως οοθεντριημεροςεκδυστηνυπερκοσμι
 ονΑναξασινυπεζωγραφηησεντσσαρκιπρο
 σπαγεντοςΧριστςςςτς Θεουκαιτριημερωε
 γεεερσειτονκοοσμονφωτισααντος

ὠδὴ ζ'

Eκνοονπροσταγματυραννδυσεβς
 λαξςεκλονησεπνεοναπειληςκαιδυσφημι
 ιααςθεοστυγςςομωστρειςΠαιδαςεκδειμα
 τωωωσεθυμοοσθηριωδηςουπυρβρομιον
 αλλανηχντιδροσοβωλωΠνευμαατιπυρισυ
 νοντεςεψαααλλονουπερυμνητος
 τωνπατερωνκαιημων Θεοςευλογητοςει

ᾠδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευλογογεῖτε Παῖλαιδες τῆς Τριᾶδος ἰ-
σαριθμοὶ δὴ μιᾶς γον Πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε
τὸν συγκατάβαντα Λοογον καὶ τὸ πῦρ εἰς
δροοσον μετὰ ποιήσαντα καὶ ὑπερῦψατε
τὸ πασιζῶην παρῆχον Πνεῦμα παναγι-
ον εἰς τὰς αἰῶνας ἀνάσσειν

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνομεν.

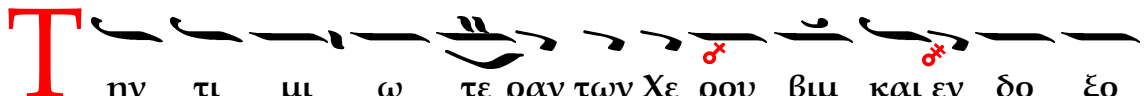
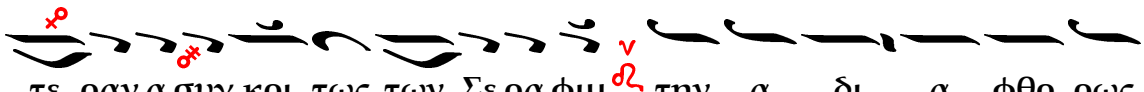

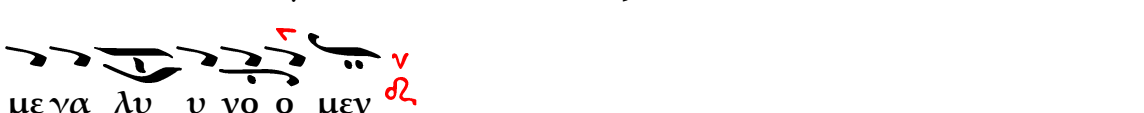
Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος πλ. Νη ς

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξο-
τέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφιμ τὴν ἀδιάφθορον
Θεὸν Λοογον τεκούσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε-
μεγαλύνομεν

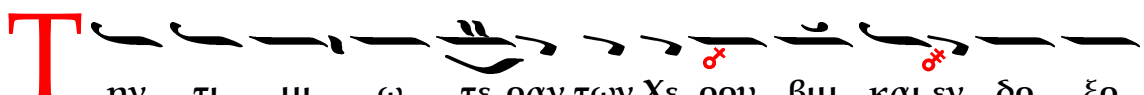
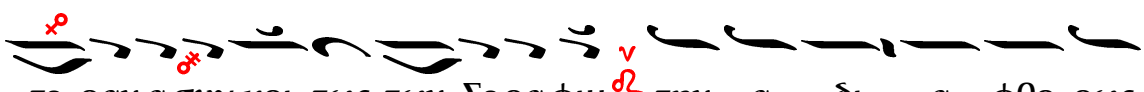

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε

 μεγα λυ υ νο ο μεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
 Αὐτόν.

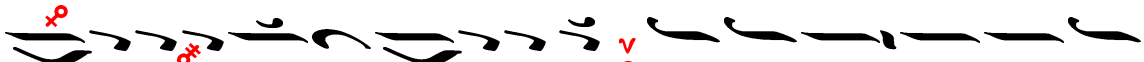

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε

 μεγα λυ υ νο ο μεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

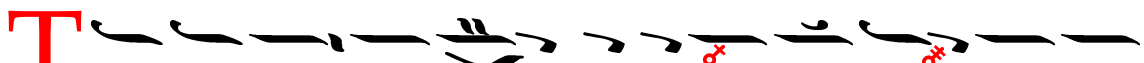
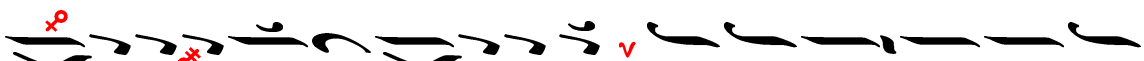

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε

 μεγα λυ υ νο ο μεν

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

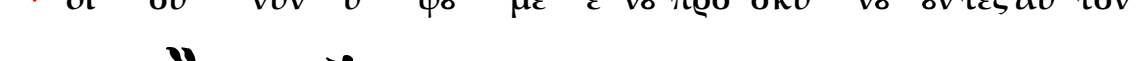

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^v την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε

 μεγα λυ υ νο ο μεν ^v

Άντελάβετο Ἰσραὴλ παίδος Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^v την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε

 μεγα λυ υ νο ο μεν ^v

ὠδή θ'

M

 υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος ^v α

 γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον ^v υφ ου το τς αυ

 ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς κρ γη ται δε ενδ ρον

^v δι ου νυν υ ψα με ε νς προ σκυ νς εν τες αυ τον

 σε μεγα λυ νο ο μεν ^v

O

 δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λς τω γε νει προ

 σγε νο με νος θανα τος ^v δι α ζαυ ρς κα τη ηρ γη

 ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα γγε νης κα

 τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω της α γνη ης

 Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ να α μεις των ου

 ρα νων με γα λυ νσ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A

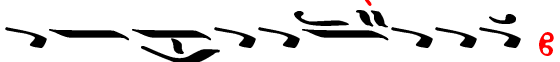
 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (δίς)

A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προ σκυ νει

 τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ω ναυ τσ

ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ
 μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις,
 κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν
 διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ
 Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Τῆς Ἑορτῆς. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐὰ μεγαλύνθητι. Προφῆται σὺν
 Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ Δικαίους· κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ,
 Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν δικαίων σήμερον, Ἰωακείμ τε
 καὶ Ἄννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πάσα

Π ^{Πα} α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω τον Κυ
 υ ρι ι ι ι ον ^{Δι} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω
 ω ων ου ου ρα ^{Πα} α α νων αι νει τε αυ τον ε ε
 εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνοστω ω
 ω Θεε ε ε ω

Α ^{Πα} ι αι νει ει ει τε ^{Δι} α αυ το ον πα ^{Πα} α αν τε ες οι Α
 αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε ε ε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ του
^{Πα} σοι πρε πει υ υ μνοστω ω ω Θεε ε ε ω

^Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον ^{Δι} δο ξα αυ τη ε
 σται πασι τοις ο σι ι ι οις α α αυ τσ

Ο ^{Πα} σταν ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α
 να α στα α σις ^{Δι} υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω ω
 σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θε ο τεσ σε τον α

να στα αντα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε λε ε η
σο ον η η η μας

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν στε

ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τδ

Η τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει σον

η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω ω ω

ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε ε εν τες

σε τον α να στα αντα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε

λε ε η σο ον η η η μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πληθος της με γα λω συ υ υ νης α α αυ

τδ

Σ υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α νυ

υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε εκ ρων

και προς αυ το ον ε εκ βο ο ω μεν συ ζω η υ πα

αρχεις η μων και αι α να α α α στα α α α σις ε

Πα
λε ε η σο ον η η η μας
Ἦχος Δι-Θ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν ψαλτῇ

ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

Τρι η μερος α νε ε ε ε στης χριι στε ε εκ

τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται συ νε

γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η η μων

δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο ξα α α

ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω πων και α νυ

μνει ει σου τη η ην α να α σταα σι ιν

Καὶ τῆς ἐορτῆς γ' εἰς δ'.

Ἦχος Πα ρ

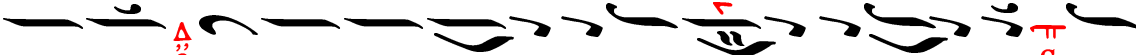

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ωτου πα ρα δο ξου θαν μα τος η πη γη η της ζω

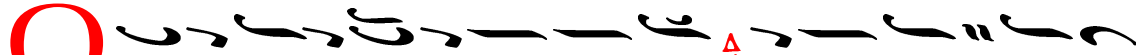

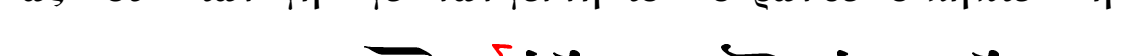
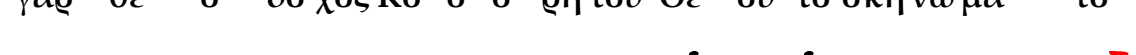

ης εκ της στει ρας τι κτε ται η χα ρις καρ πο γο νειν λαμ

πρωα πα αρ χε ε ται Ευ φραι νου Ι ω α κειμ της

Θε ο το κου γεν νη η τω ρ γε νο μενος ουκ ε στιν αλλ ος

 ως σου ^Δτων γη γε νων γεννη το ο ρων θε ο ληπτε ^πη

 γαρ θε ο δοχος Κο ο ο ρητου Θε ου το σκηνωμα ^πτο

 πα να γι ον ο ο ρος ^Δδι α σου η μιν δε δω ω ρη η

 ται ^π

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος ^Δη πη γη η της ζω

 ης εκ της στει ρας τι κτε ται ^πη χα ρις καρ πο γο νειν λαμ

 πρως α πα αρ χε ε ται ^π Ευ φραι νου Ι ω α κειμ ^Δτης

 Θε ο το κου γεν νη η τω ρ γε νο με νος ^π ουκ ε στιν α λλος

 ως σου ^Δτων γη γε νων γεννη το ο ρων θε ο ληπτε ^πη

 γαρ θε ο δοχος Κο ο ο ρητου Θε ου το σκηνωμα ^πτο

 πα να γι ον ο ο ρος ^Δδι α σου η μιν δε δω ω ρη η

 ται ^π

Στίχ. γ'. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος ^Δ ο εκ στει ει ρας καρ
 πος α να λαμ ψας νευ μα τι ^π του παν των Δη μι ουρ γου και παν
 το κρα α το ο ρος ^π ευ το νως την κο σμι κην των α γα
 θων δι α λε ε λυ κε στει ρω σιν ^π Μη τε ρες συν τη Μη τρι ^Δ
 της Θε ο το κου χο ρε ευ σα τε κρα ζου σαι ^π Κε χα ρι
 τω με νη χαι αι αι ρε με τα σου ο Κυ ρι ος ^π ο πα ρε
 χων τω κο ο σμω ^Δ δι α σου το με γα ε ε λε ε ος ^π

Στίχ. δ'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. ^Δ

Σ τη λη σω φρο συ νης εμ ψυ χος ^Δ και λαμ προν δο χει ει
 ον α πο στιλ βον χα ρι τι ^π η Αν να η ευ κλε ης φα νει σα
 τε ε το ο κε ^π την προ βο λον α λη θως ^Δ της παρ θε
 νι ας το θει ει ον α παν θι σμα ^π την πασαις παρ θε νι καις
^Δ και παρ θε νι ας πο θου ουσαις το χα ρι σμα ^π το της παρ
 θε νι ας κα α αλ λος εμ φα νως βρα βευ ουσαν ^π και πα ρε
 χου σαν πα α σι ^Δ τοις πι στοις το με γα ε ε λε ε ος ^π

Ἑωθινόν Δ'

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ ^Μ ο ξ α α ^{Πα} Πα τρι ι ι ι και αι ^Π Υι υι υι ω ^ϩ και
 α γι ω ω ^Π Πνε ευ μα α α τι ^ϩ
Ο ^{Δι} ρ θ ρ ο ς η η η η η ν βα α α α θ υ ς ^{Βου} Δ και αι Γυ
 ναι κε ε ς η η η λ θ ο ν ^{Πα} ε πι το μνη η η μα α α
 α α σου ου ^{Βου} Χρι ι ι σ τε ^Π α λ λα το σω ω μα ου
 ου ου χ ευ ρε ε ε θη το ο πο θου με νο ο ο ν
 α α α αυ ται ς δι ο α πο ο ο ρου ου με ε ε
 ναι ς ^{Βου} ^ϩ οι ται ς α στρα α π του ου ου σαι αι ς ε σθη η η
 η η η η η η σε ε ε ε ε σι ι ν ε ε ε ε πι ι
 ι ι στα α α α α αν τε ς τι ι ι τον ζω ω ω ν
 τα με τα ^{Δι} α α α των νε ε κρω ω ω ν ζη η τει ει ει
 ει ει τε ε ^{Πα} ε ε ε ε λε ε ε ε γον ^{Βου} ^Π η γε ε ρ
 θη ω ω ω ς προ ο ει ει ει πε ^{Δι} τι α μνη μο νει ει τε
^{Πα} των ρη μα α α τω ω ν α α αυ του ^Π ο ι ς πει ει σθει
 ει ει σαι τα ^Μ ο ρα θε ε ε ε ε εν τα α α ε κη ^{Πα}

η η η ρυ υ υ υτ τον ^{Βου} αλλ ε δο κει ει λη η η
 ρο ος τα ε ε ευ αγ γε ε ε ε λι ι ι ι α ^{Πα}
 ου τως η η η η η η σαν ^{Βου} ε ε τι νω ω θει εις οι
 Μα α α α θη η η η ται ^{Βου} αλλ ο Πε τρο ο ος ε ε
 ε ε δρα ο Πε τρος ε δρα α με ε ε ε και ι ι δων ^{Δι}
 ε δο ο ο ο ο ξα α σε ε ε Σου ^{Βου} προς ε αυ το
 ο ο ον τα θα αυ μα σι ι α α ^ε

Καὶ νῦν...

^ε Ἦχος ^{Δι} ^ε

^ε περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο το
 κε Παρ θε ε ε νε ^ε δι α γαρ τ ε εκ σ ε σα ρ κω
 θε εν τος ^{Δι} ο α δη ση χ μα λω τι ζαι ο Α δα μ α να
 κε κλη ται ^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α
 η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε θα να α τω ται και η
 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι ο α νυ μνη ν τες βο
 ω ω μεν ^{Δι} ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο
 ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι ^ε

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι α

Υμνου ουμεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με
 γα α λην σου δο ξαν

Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
 τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η
 σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
 ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα ρτι ι αν του
 κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μα ρτι ι
 ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ω ων του Πατρος και ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πατρος α μη ην

Κ αθ ε κα στη η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε

σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον αι ω

να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη

α να μα ρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

ο νο μα σου εις τους αι ω να σα α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας κα

θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ν με τα δι

και ω μα τα σου (τρίς)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θη σ η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με

ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρτον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του ποι

ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι

σε

Αγι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α

θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δο ξα Πα τρι ι και Γι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω να στων

αι ω να α μη ην

Αγι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δι Α γι ο
 ος Α θα α α α να α α α τος Πα ε ε λε ε ε
 η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πάσα

Α να στα ας εκ τῆ μνη ματος και τα δε σμα διαρ
 ρη η ξας τῆ α δῶ ε λυ σας το κα τα κρι μα τῆ θα να τῆ
 Κυ ρι ε ε πα α αντας εκ των πα γι δων τῆ εχ θρα ρυ σα
 με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο λοις σῶ
 ε ξα πε στει λας αυ τῆς ε πι ι το κη ρυ γ μα και δι
 αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χες τη οι κῶ με ε νη
 μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλά.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορειτικά (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυρι ε Ε ε λε η σον

Κυρι ε Ε λε η σον

Κυρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφωνα. Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Στίχ. α΄. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ρλα΄ 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεερῶν

σονημάς

Στίχ. β΄. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. (ρλα΄ 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεερῶν

σονημάς

Στίχ. γ΄. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποστ΄ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεερῶν

σονημάς

Στίχ. δ΄. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶτῃ. (με΄ 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεερῶν

σονημάς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερῶν

σονημάς

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρλα΄ (131).

Στίχ. α΄. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα΄ 11)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ςας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ς ι α

Στίχ. β΄. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα΄ 11)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ςας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ς ι α

Στίχ. γ΄. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. (ρλα΄ 17)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ςας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ς ι α

Στίχ. δ΄. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. (ρλα΄ 13)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ςας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω νων
α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τὸ Θε ου α θα
 να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι εκ της
 α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ θε νς Μα
 ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
 Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη η σας εις
 ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
 με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
 σον η μα α ας

Αντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε
 κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν. (ρλα' 14)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε πα
 ση τη οικου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν ο η
 λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ
 σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι ι ι αν και κα
 τα ρη σας τον θα να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω ην την

αι ω νι ον ^ε

^Δ

Στίχ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε πα

ση τη οικου με νη ^ε εκ σου γαρ α νε τει λεν ο η

λι οστης δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων ^ε και λυ

σαστην κα τα ραν ε δω κετην ευ λο γι ι ι αν και κα

ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη σα το η μιν ^Δ ζω ην την

αι ω νι ον ^ε

^Δ

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. (ξδ' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε πα

ση τη οικου με νη ^ε εκ σου γαρ α νε τει λεν ο η

λι οστης δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων ^ε και λυ

σαστην κα τα ραν ε δω κετην ευ λο γι ι ι αν και κα

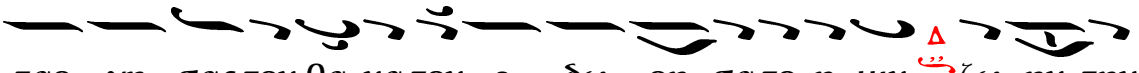
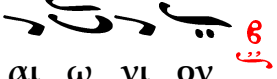
ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη σα το η μιν ^Δ ζω ην την

αι ω νι ι ο ο ον ^Δ

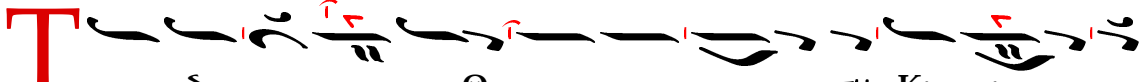

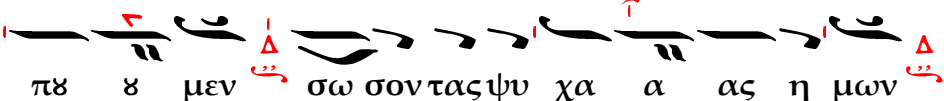
ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

 σαστην κα τα ραν ε δωκετην ευ λο γι ι ι αν και κα

 ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω ην την

 αι ω νι ον

Ἦχος Δι-θ

Tων δι και αι ων θε ο πα το ρων σϛ Κυ υ ρι ε

 την μνημην ε ε ορ τα α ζοντες δι αυ των σε δυ σω

 πϛ ϛ μεν σω σοντας ψυ χα α ασ η μων

Απολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος

Χρυσσοστόμου Μητροπολίτου Σμύρνης.

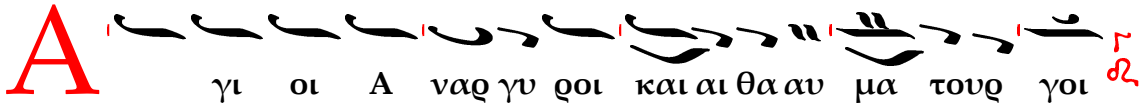
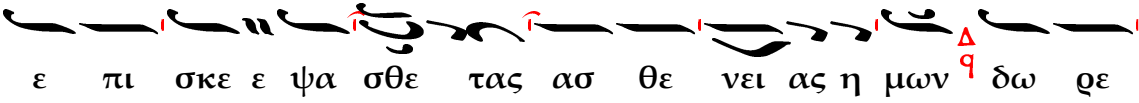
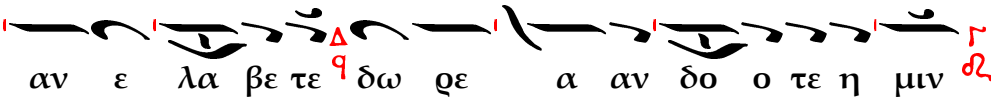
Ποίημα Λεωνίδου Φιλιππίδου (χρηματίσαντος ἰδιαίτερου γραμματέως τοῦ ἔθνομάρτυρος, ἐγράφη δὲ καὶ ἐδημοσιεύθη πρωΐμως)

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν μάρτυρα ἢ Ἐκκλησία, μέγαν ἥρωα τὸ ἔθνος σύμπαν, τὸν τῆς Σμύρνης ὑμνοῦμεν Χρυσόστομον. Καὶ γὰρ γενναίως ἀθλήσας ὑπέμεινεν ὑπὲρ πατρίδος καὶ πίστεως θάνατον Ἱεράρχου τε ὑπόδειγμα ἑαυτὸν ἀνέδειξε τὸν στέφανον λαβῶν τὸν ἀμαράντινον.

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Aγι οι Α να γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ γοι

 ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ασ η μων δω ρε

 αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Ἦχος Δι-θ

I ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι ας
 και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τϑ θα να τϑ η λευ
 θε ρω θησαν α χραντε εν τη α γι α γε ννη η σεισ
 αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος σϑ ε νο χης
 των πται σμα των λυ τρω θεις εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα
 τι κτει την Θε ο το κον και τρο φον της ζω ης η μω
 ω ων

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

Τό τρίτον.

μα ας
A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος
 α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ Δυ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ο ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

μη πα ρα σι ω πη σηςαπ ε μϛ ϛ

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σϛ και ευ λο γη

σον την κλη ρο νο μι α αν σϛ ϛ

Χ Κυ ρι ος κρα ται ω μα τϛ λα ϛ αυ τϛ και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τϛ χρι στϛ αυ τϛ ε

στι ι

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σϛ και ευ λο γη

σον την κλη ρο νο μι αν σϛ ϛ ϛ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Γαλ. ζ' 11-18)

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶσονται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχῆσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Ἀλληλουΐα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος 4̣ Κε 6̣

A λλη λϝ ϝ ϝ ἰ α A λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Χ Ψω σα ε κλε κτον εκ τϝ λα ϝ μϝ ευ ρον Δα
 βιδ τον δϝ λον μϝ εν ε λαι ω α γι ω μϝ ε ε χρι ι
 ι σα α A α αυ τον

A λλη λϝ ϝ ϝ ἰ α A λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Χ Η γαρ χειρ μϝ συν α ντι λη ψε ται αυ τω και ο
 βρα χι ων μϝ κατ ι σχυ υ σει ει α α αυ
 τον

A λλη λϝ ϝ ϝ ἰ α A λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (γ' 13-17).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὑψωσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Ἦχος ἰζ' Δι' σ

ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
ε ε ε ε ε ^δ δο ο ο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι
οι ^Δ ^ζ

Χερουβικόν, ἐκ τῶν τοῦ κυρ - Γρηγορίου, μεταβληθὲν ἀπὸ τὸν ἦχον εἰς τὸ λεγαῖω, παρὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος π' Δι' λεγαῖω

Ο ^{Πα} ι τα α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α Χε ε ε ε λε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ^{Δι} ρθ ς ς ς ς ς ς ς Χε ε ρθ
βι ι ι ι ι ι ι μι ^σ μυ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ μυ υ υ στι κω ως ^{Δι} ει κο νι ι ι
ι ι ι ^{Κε} ρι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ^{Δι} ο ο

Κ^{Πα} υ ρ ι ε Ε λε ε η η σ ο ν

Π^{Πα} α ρ α α σχ ς Κυ υ ρ ι ι ε

Π^{Πα} α ρ α σχ ς Κυ υ ρ ι ε

Π^{κε} α ρ α α σχ Κυ υ υ ρ ι ε

Π^{Δι} α ρ α α σχ Κυ υ ρ ι ι ε

Π^{Δι} α ρ α α σχ Κυ υ ρ ι ι ε

Π^{Πα} α ρ α α σχ Κυ υ ρ ι ι ε

Κ^{Πα} αι τ ω π νευ μα α τι ι ι σ ς

Σ^{Πα} οι οι Κυ υ ρ ι ι ε

Α^{Πα} γ α π η σω σε Κυ υ ρ ι ε η η ι ι σ χ υ

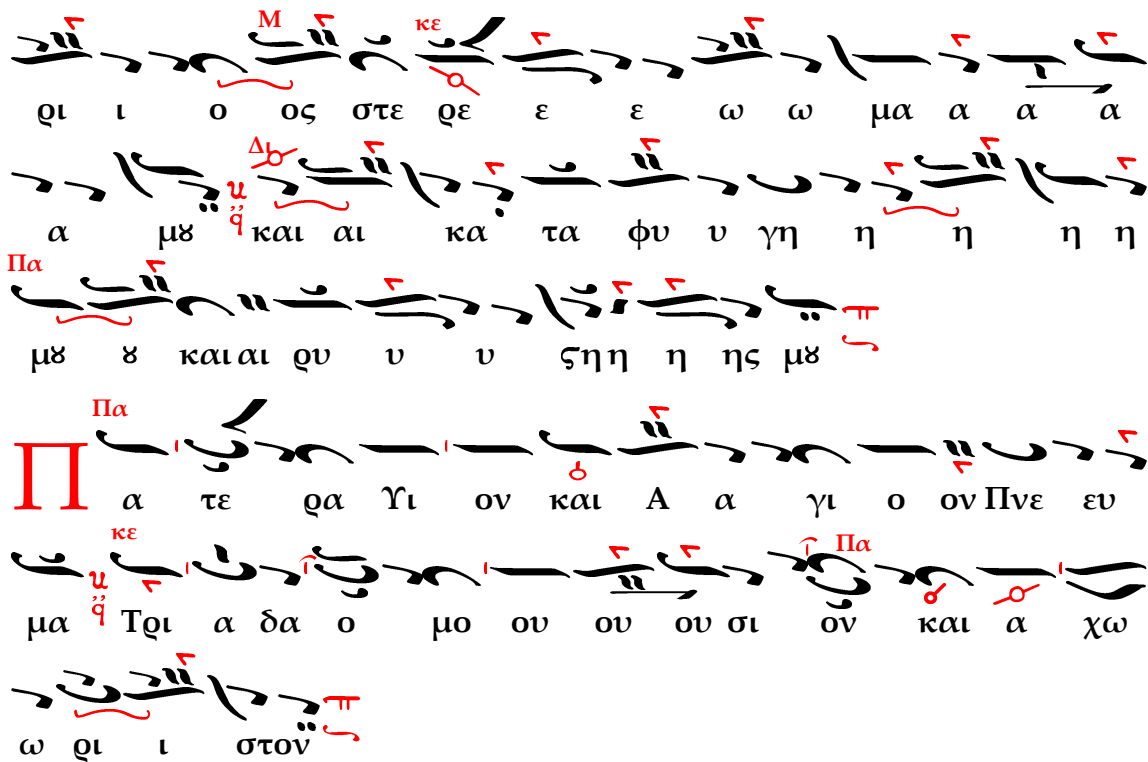
^{κε} υ ς μ ς ^Μ Κυ ρ ι ο ς σ τε ρ ε ω μα α α α α

^{Δι} μ ς ^{Πα} και κα τα φ υ γ η η μ ς και ρ υ υ σ τη η ς

^Π μ ς ^{Ετερον ἄργον}

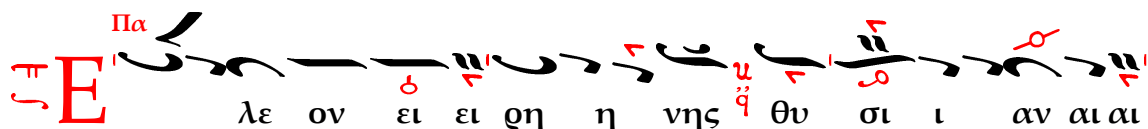
Α^{Πα} γ α π η η η σω σε ε Κυ υ υ ρ ι ι ι

^Μ ι ε ε ε η η ι ι σ χ υ υ υ υ ς μ ς Κυ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

νε ε σε ε ως

Και με τα τῃ Πνευ μα α το ος σῃ

Εχο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ον

Αα ξι ι ι ον και δι ι και αι ον

Αγι ος Α γι ο ος Α γι ος Κυ υ

ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ πλη η ρησ ο ρα νο ος

και η γη της δο ο ο ξη ης σῃ ω σαν να εν

τοις υ υ ψι ι ςοις ευ λο γη με νος ο ερ χο

ο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ϛ Ω σα αν να α α α α εν τοις υ ψι ι ι

ςοις

Αα α μη ην **Α**α α α μη ην

Σε ε υ μν ϛ ϛ ϛ ϛ μεν σε ε Ευ λο

γ ϛ ϛ ϛ ϛ μεν σοι ευ χα ρι στῃ ϛ μεν Κυ υ υ

ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α α σῃ ο

Θε ο ος η η μων

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Πάσα

Α α ξι ι ι ο ο ο ν ε ς ι ν ω ω ς α α λ η
θ ω ω ω ω ς μα α κα α ρι ι ζειν σε ε τη
η η η η ν Θε ε ο ο ο το ο ο ο ο κ ο ν
την α α ει ει μα κα ρι ι ζ ο ν και πα να
μ ω ω ω μ η η η η τον και αι μη η τε ε ε
ρα α α α α τ ς ς Θε ε ε ου ου η η η
μ ω ω την τι ι μι ι ω τε ε ε ε ε ε ε ρ α
α α αν τ ω ω ν Χε ρ ς βι ι ι ι ι μ
και ε εν δο ο ξο τε ε ε ε ε ε ε ρ αν α α
συ υ γ κ ρι ι ι τ ω ω ω ς τ ω ω ν Σε ε ρ α α
α φι μ την α δι ι α φ θ ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ρ ω ω ς Θε ο ν Λ ο ο ο ο ο ο γ ο ο ν
τε ε ε κ ς ς ς ς ς αν την ο ο ο ο ν τ ω ω
ω ω ς Θε ε ο ο το ο ο ο κ ο ν σε ε ε
ε με ε γ α α α λ υ υ ν ο ο ο με ε ε
ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη δ' Αὐγ. , βιβ', ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ'. I.A.

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Πα. ς

Α α ξ ι ι ο ν ε ε ς ι ι ν ω ω ς α λ η η θ ω ω
ω ω ω ς μα κα α ρ ι ζ ι ν σε τη η η ν
Θ ε ο ο τ ο ο ο ο κ ο ν τη η ν α ε ι μα α
κα α ρ ι ι ς ο ο ν και πα να α μ ω ω ω ω
μη η η η τον και μη η τε ε ε ρ α τ ς ς
ς Θ ε ε ε ς ς ς η η η η μ ω ν τη η ν
τι μι ω ω τε ε ρ α ν τ ω ω ω ν Χ ε ρ ς ς β ι
ι ι μ και αι εν δο ο ξ ο τε ε ε ε ρ α ν α συ γ
κ ρ ι ι ι τ ω ω ω ς τ ω ω ω ν Σ ε ε ε ρ α α α
α φ ι μ τη η ν α δι α α φ θ ο ο ο ρ ω ω ω ς
Θ ε ο ο ο ο ν Λ ο ο ο γ ο ο ν τε κ ς ς ς ς σ α ν
τη ν ο ο ν τ ω ς Θ ε ε ε ε ο ο τ ο ο ο κ ο ν
σε ε ε με γ α α λ υ υ υ ν ο ο ο ο με ε
ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ε' Δεκ. , βι', ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ'. I.A.

α α α α α αλ λη λϑ ϑ ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν.

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο μεν

Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη θη

α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϑ ϑ ϑ εν τες αυ

τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως

σϑ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν

σϑ ο τι η ξι ωσας η μας των α γι ων σϑ με

τας χειν μστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω

σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε

των τας την δι και ο συ υ νην σϑ Α λλη λϑ ι α

Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με νον ^Δ

α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος ^{θ (δὶς)}

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με ε

ε ε ε νο ο ο ον ^Ζ α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι

ω ω νο ο ος ^Δ